

maal af denne Art for den, men en juridisk Domstol, som kan have Vanskelighed nok ved at holde sig indenfor de Grændser, den bør, og som kun er god, naar den holder sig meget snevert indenfor Lovens Grændser, bringer man i Fordærvelse ved at komme frem med Love af denne Bestaafenhed. Den ærebe Minister har selv gjort opmærksom paa, hvor vanskeligt det er at afgjøre, hvori egentlig Skjønheden ved Kunstværker bestaaer; det kan være en meget ringe Afvigelse, som gjør et Arbejde til et Kunstværk af den Fortjeneste, det har, men hvorledes vil man da kunne være istand til at dømme, om en saakaldet Kopi virkelig er en Kopi? Den behøver kun at have en ganske liden Afvigelse for derved at faae en heelt anden Karakter. Er det en Kopi, naar man har taget alt det Overige af et Stykke, men givet det f. Ex. en skjæv Næse og en skjæv Mund? Derved staffles det hele Stykke maastee et andet Udtryk, og det kan gjerne være, at denne skjæve Næse og denne skjæve Mund faae en overordentlig Betydning for det hele Maleri, saa det vil være meget vanskeligt at bestemme, om det er en Kopi; dette kan heller ingen Domstol indlade sig paa at bestemme. Lad os see, hvorledes vor Høiesteret, hvorledes Lands overretten, som kun har en skrivende Procedure, naar der blev stillet en heel Deel Malerier op for dem, skulde komme til en Afgjørelse af denne Art; de maatte saa udnævne Foll, der skulde afgjøre det paa deres Vegne, men skal man, hvor der ingen Nødvendighed er tilstede, friste Domstolene ind paa et saadant Gebeet? Det skulde altsaa først godtgjøres, at her er en stor Nødvendighed tilstede for en saadan Bestemmelse, og hvorledes skulde denne Nødvendighed kunne godtgjøres? Skulde det see derved, at det var blevet til stor Odelsægelse for vore Kunstnere, at deres Arbejder idelig vare blevne eftergjorte af Andre og folgte omkring i Verden, hvor de selv ellers kunde være komne til at gjøre dem? men i saa Fald maatte der have fundet en ganske anden Handel Sted mellem Kunstværker, Malerier og Deslige, end der nu gjør; man har næsten aldrig hørt det. Vi lave altsaa her, saa forekommer det mig, i denne Paragraph et Forbud mod Noget, som slet ikke existerer eller, rettere sagt, som saa godt som ikke

existerer. Lad os vente, til den Tid kommer, hvor vore Kunstnere kunne træde op og sige: „Vore Kunstværker, som vi ikke have faaet tilstrækkelig Betaling for, blive eftergjorte til vor store Skade, idet disse Kopister gaae omkring og levere Marmorstatuer til en langt lavere Priis, end de kunde, naar de selv skulde have fundet paa dem“; eller: „Disse Kopister af Malerier sælge daglig Kopier til Folk, der ikke have Naad til at kjøbe vore Arbejder.“ Noget Saadant finder imidlertid slet ikke Sted for Diebliffet, og derfor skulde vi ikke male Fanden paa Væggen; her er ingen Væg, og vi have heller ingen Fanden. Hvad det ærebe Medlem, der talte paa Endringsforslagstillernes Vegne, sagde om Thorvaldsen, indeholder efter min Mening et fuldstændigt Beviis imod hans egen Mening. Han sagde nemlig: „Har Thorvaldsen selv hugget en stor Deel af sine Arbejder i Marmor?“ „Nei,“ svarede han, „det overlod han til Andre.“ Men jeg vil spørge: „Er der da Andre, der have hugget dem i Marmor og solgt dem for deres egen Regning som deres eget Arbejde?“ Nei, de gaae som Thorvaldsenske Arbejder, og kun derved have de faaet deres Værdi. Der er Ingen, der er staaet frem og har sagt: „Nu skal jeg hugge Ser Thorvaldsenske Arbejder i Marmor“; men Thorvaldsen har havt en Fabrik, hvor han har ladet Andre hugge i Marmor, og disse Arbejder ere gaaede under hans Navn; han har kunnet svare for dem, thi han har vistnok paa-seet, at det, der gik ud af hans Værksted, turde være hans Navn. Det er Noget, der slet ikke finder Sted, at en Mand modellerer et Stykke i Gips, og en Anden hugger det i Marmor og derpaa sælger det til en meget billigere Priis. Jeg troer neppe, det ærebe Medlem kan nævne noget Exempel af mindste Betydning derpaa; men jeg troer, det vilde være nødvendigt at nævne mange Exempler derpaa, for at det her skulde gjælde. Thorvaldsen, der er død som en velhavende, ja, man kunde sige som en rig Mand, har ikke havt denne Beskyttelse, her fordres, og han har ikke behøvet den. Hans Arbejder vandte Verden rundt, og hans Berømmelse berøer derpaa, at der ikke har været nogen Indskrænkning tilstede i den Henseende, men den berøer ikke derpaa, at han har maattet